NORAKSTS
Lieta Nr. A42642607
A1636-09/18

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009.gada 2.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese K.Kalvāne-Radziņa,

piedaloties atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei Jūlijai Zemcovai,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *I.Z.* (*/personas kods/*) pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2007.gada 5.oktobra lēmuma Nr.19/35977 atcelšanu, pienākuma uzlikšanu atgriezt izņemtās degvielas kannas, kas uzskaitītas apskates protokolā.

Aprakstošā daļa

[1] 2007.gada 29.jūnijā Gulbenes rajona Policijas pārvaldes Kriminālpolicijas biroja amatpersonas pārbaudes laikā konstatējušas, ka */garāžas numurs/*, garāžu kooperatīvajā sabiedrībā ,,Gaisma - 1", Litenes ielā, Gulbenē *I.Z.* (turpmāk - pieteicēja) uzglabā 500 - 600 litrus dīzeļdegvielas bez tās iegādi apliecinošiem dokumentiem, tādējādi neievērojot Ministru kabineta 2005.gada 30.augusta noteikumu Nr.662 ,,Akcīzes preču aprites kārtība" 191 .punkta noteikumus.

[1.1] Gulbenes rajona Policijas pārvaldes Kriminālpolicijas amatpersona 2007.gada 2.jūlijā sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu (turpmāk - APP) Nr. PA 085966, kurā pārkāpums kvalificēts saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (LAPK) $169.^3$ pantu.

[1.2] Valsts ieņēmumu dienesta (VID) Vidzemes reģionālās iestādes direktora vietniece 2007.gada 1.augustā pieņēmusi lēmumu Nr.F29-721/07 par pieteicējas saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK $169.^3$pantu, piemērojot naudas sodu Ls 150 apmērā un konfiscējot ar 2007.gada 29.jūnija mantu izņemšanas protokolu izņemto dīzeļdegvielu.

[1.3] Pieteicēja lēmumu apstrīdējusi VID ģenerāldirektoram.

[1.4] Izvērtējot lietas materiālus, kā arī sūdzības iesniedzējas argumentus, VID ģenerāldirektors 2007.gada 5.oktobrī pieņēmis lēmumu Nr.19/35977, ar kuru atstājis negrozītu VID Vidzemes reģionālās iestādes direktora vietnieces 2007.gada 1.augusta lēmumu Nr.F29-721/07.

[2] Administratīvajā rajona tiesā 2007.gada 29.oktobrī saņemts pieteikums par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2007.gada 5.oktobra lēmuma Nr.19/35977 atcelšanu, pienākuma uzlikšanu atgriezt izņemtās degvielas kannas, kas uzskaitītas apskates protokolā. Pieteikums pamatots ar tālāk minētajiem argumentiem.

[2.1] VID nepamatoti secinājis, ka pievienotie čeki neatbilst Latvijas Republikas normatīvo aktu prasībām.

[2.2] Administratīvā pārkāpuma protokolā ir konstatēts un atzīts, ka garāžā esošā degviela ir ievesta no Krievijas un tā ir ievesta savām vajadzībām līdz ar ko, nav pamatoti pieprasīt, lai par Krievijā iegādāto degvielu pieteicēja Krievijā saņemtu kases čeku, kurš būtu noformēts atbilstoši Latvijas Republikas normatīvo aktu prasībām.

Ministru kabineta 2005.gada 30.augusta noteikumu Nr.662 ,,Akcīzes preču aprites kārtība" (turpmāk arī – Noteikumi Nr.662) 191.punkts, uzliek par pienākumu iesniegt jebkādus degvielas iegādi apliecinošus dokumentus, un pieteicējas iesniegtie kases čeki pierāda degvielas izcelsmes veidu. No čekiem ir redzama to iegādes vieta, laiks un daudzums, kā arī ņemams

vērā, ka visi čeki iesniegti uzriez, kopā ar administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanu.

[2.3] Valsts ieņēmumu dienests, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, nav ņēmis vērā apstākli, ka pieteicēja lieto automašīnu VW Passat, kuras standarta degvielas tvertne ir 98 litri, kuru piepildot un paņemot pieļautos 10 litrus papildus kannā, pieteicēja ievērojusi atļauto degvielas ievešanas daudzumu. Ņemot vērā, ka pieteicējai nākas bieži braukt uz Krieviju, viņa labi zina noteikto degvielas pārvietošanas kārtību un to vienmēr ir ievērojusi.

[2.4] Pieteicēja uzskata, ka nav nekāda tiesiska pamata atzīt, ka garāžā glabājusies degviela bez tās iegādi apliecinošiem dokumentiem.

[2.5] VID ģenerāldirektora apgalvojums, ka nav piemērota degvielas kannu konfiskācija, neatbilst patiesībai, jo nav bijis iespējams izņemt degvielu bez tvertnēm, kurās tā atradusies, kā arī, protokolā Nr.PA 085966 norādīts, ka tam pievienots apskates protokols, kurā attiecīgi norādīts, kur degviela atradusies un, ka kopā ar degvielu izņemtas degvielas tvertnes.

[2.6] Lietā nav konstatēts, ka degviela būtu tikusi prettiesiski pārvadāta un kannas nav atzīstamas par transporta līdzekli. Ņemot vērā minēto, iestāde nepamatoti kā papildsodu ir piemērojusi kannu konfiskāciju, jo šādu sodu neparedz normatīvie akti. Apskates laikā, sastādot apskates protokolu no garāžas ir izņemtas arī tukšas kannas, kurās neatradās nekāds šķidrums.

[2.7] Piemērotais administratīvais sods ir nepamatots un nesamērīgs.

[3] Administratīvajā rajona tiesā 2007.gada 3.decembrī saņemts paskaidrojums par pieteikumu. VID pieteikumu neatzīst, paskaidrojot tālāk minēto

[3.1] Tā kā pārbaudē konstatēts, ka pieteicēja */garāžas numurs/*, garāžu kooperatīvajā sabiedrībā ,,Gaisma - 1", Litenes ielā, Gulbenē, uzglabājusi dīzeļdegvielas daudzumu (500-600 litri) bez tās iegādi apliecinošiem dokumentiem, tad VID Vidzemes reģionālās iestādes direktora vietniece pamatoti konstatējusi Ministru kabineta 2005.gada 30.augusta noteikumu Nr.662 ,,Akcīzes preču aprites kārtība" 191.punkta neievērošanu.

[3.2] Par konstatēto pārkāpumu pieteicējai LAPK 169.^{3}panta sankcijas ietvaros noteikts naudas sods Ls 150. Kā papildsods piemērota kannu ar degvielu konfiskācija. Pie apstākļiem, ka, nosakot soda apmēru, ir izvērtēti visi lietas apstākļi to kopumā, VID uzskata, ka piemērotais naudas sods Ls 150 ir samērīgs ar izdarīto pārkāpumu.

[3.3] Iegādātās dīzeļdegvielas daudzums pārsniedz 1983.gada 28.marta Padomes Regulas (EEK) Nr.918/83 112.panta pirmajā punktā noteikto vienā reizē ievedamās degvielas daudzumu, nemaksājot ievedmuitas nodokli, tādēļ iesniegtās čeku kopijas nevar kalpot par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā. Lietas materiāli nesatur pierādījumus apstāklim, ka pieteicēja, ievedot dīzeļdegvielu čekos norādītajos datumos un daudzumos, būtu to deklarējusi muitas iestādē.

[3.4] VID paskaidro, ka pārkāpumi, kas saistīti ar akcīzes precēm ir uzskatāmi par nopietnu sabiedrības interešu un arī valsts budžeta aizskārumu, tā kā akcīzes preču aprite tiek regulēta ar īpašiem likumdevēja paredzētajiem līdzekļiem, izdodot speciālus normatīvos aktus, kas to regulē, kā arī, paredzot gan administratīvo, gan krimināltiesību par šo noteikumu neievērošanu. Tādējādi VID norāda, ka konfiscēto tvertņu atgriešana, pie apstākļiem, ka minētajās tvertnēs tika uzglabāta nezināmas izcelsmes degviela, nav pieļaujama, turklāt, neatgriežot konfiscētās tvertnes, tiek novērsta iespēja izdarīt jaunus šāda veida pārkāpumus.

[4] Uz tiesas sēdi pieteicēja nebija ieradusies, bet bija iesniegusi iesniegumu ar lūgumu izskatīt lietu bez viņas piedalīšanās.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma (APL) 214.panta pirmo daļu, ja uz tiesas sēdi nav ieradies kāds no administratīvā procesa dalībniekiem, tiesa sāk lietas izskatīšanu, ja vien saskaņā ar šā likuma 268. vai 269.pantu nav pamats to atlikt.

Uzklausījusi atbildētāja viedokli, izvērtējusi administratīvās lietas materiālus un nekonstatējusi APL 268. vai 269.pantā norādītos pamatus lietas atlikšanai, tiesa izskatīja lietu bez pieteicējas klātbūtnes.

[5] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāve pieteikumu neatzina uz Lēmumā un paskaidrojumā tiesai minēto argumentu pamata.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, noklausoties atbildētāja pārstāves paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus

un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums ir noraidāms.

[7] Pieteicēja ir saukta pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 169.^{3} pantu, kas nosaka, ka par ar akcīzes nodokli apliekamo preču (to skaitā preču, kurām piemērojams akcīzes nodokļa atbrīvojums vai atvieglojums) iegādes, realizācijas, uzglabāšanas vai pārvietošanas (pārvadāšanas) noteikumu pārkāpšanu, kā arī par citiem šo preču aprites noteikumu pārkāpumiem – uzliek naudas sodu fiziskajām personām no piecdesmit līdz piecsimt latiem (..), konfiscējot šīs preces un to pārvietošanai (pārvadāšanai) izmantotos transportlīdzekļus vai bez konfiskācijas.

Tas nozīmē, ka, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības saskaņā ar minēto tiesību normu, ir jākonstatē kādā citā ārējā normatīvajā aktā noteikto noteikumu pārkāpšana.

Atbildētājs ir konstatējis, ka pieteicēja ir pārkāpusi Noteikumu Nr.662 191.punkta prasības. Noteikumu Nr.662 191.punkts nosaka, ka fiziskajām personām ir atļauts uzglabāt degvielu tikai izmantošanai savām vajadzībām. Fiziskajām personām ir aizliegts uzglabāt degvielu bez tās iegādi apliecinošiem dokumentiem, ja degvielas daudzums pārsniedz 80 litru.

No iepriekš norādīta ir secināms, ka pieteicējai administratīvā atbildība ir piemērojama, ja ir pierādīts fakts, ka:

1) pieteicēja lietošanai savām vajadzībām ir uzglabājusi degvielu, kuras daudzums pārsniedz 80 litrus;

2) uzglabātajai degvielai, ja tās daudzums pārsniedz 80 litrus, nav iegādi apliecinošu dokumentu.

[9] Lietā nav strīda par to, ka pieteicēja glabāja 500-600 litrus dīzeļdegvielas. Lietā ir strīds par to, vai degvielai ir tās iegādi apliecinoši dokumenti.

[10] No pieteicējas iesniegtajiem dokumentiem - Krievijas teritorijas degvielas uzpildes stacijās iegādātās dīzeļdegvielas čeku kopijām redzams, ka 2007.gada 9.jūnijā ir iegādāti 100,46 litri dīzeļdegvielas (čeks Nr.00160) un 100,04 litri dīzeļdegvielas (čeks Nr.00115), 2007.gada 10.jūnijā ir iegādāti 100,27 litri dīzeļdegvielas (čeks Nr.000062) un 2007.gada 23.jūnijā ir iegādāti 113,33 litri dīzeļdegvielas (čeks Nr.364535).

Kā redzams no Robežkontroles informācijas sistēmas izdrukas, pieteicēja 2007.gada 10.jūnijā Latvijas un Krievijas robežu ir šķērsojusi divas reizes, 2007.gada 10.jūnijā divas reizes un 2007.gada 23.jūnijā astoņas reizes.

Līdz ar to tiesa atzīst par ticamu, ka pieteicēja ir devusies uz Krieviju un iegādājusies tur dīzeļdegvielu, ko ir ievedusi Latvijas Republikā un iepildījusi degvielas uzglabāšanas tvertnēs garāžā.

Pieteicējas iesniegtie čeki apliecina aptuveni 400 litru dīzeļdegvielas iegādi. Savukārt pieteicējas garāžā konstatēti 500 – 600 litri dīzeļdegvielas. Līdz ar to tiesa secina, ka pieteicēja nav apliecinājusi vismaz 100 litru dīzeļdegvielas iegādi.

Pastāvot šādiem apstākļiem, tiesa secina, ka pieteicēja ir pārkāpusi Noteikumu Nr.662 191.punkta prasības, jo ir uzglabājusi dīzeļdegvielu bez tās iegādi apliecinošiem dokumentiem.

[11] Ņemot vērā sprieduma [9] un [10] punktā konstatēto, tiesa nonāk pie secinājuma, ka atbildētājs ir piemērojis pareizas materiālo tiesību normas un konstatējis pieteicējas izdarīto administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība ir paredzēta LAPK 169.^{3} pantā.

[12] 1983.gada 28.marta Padomes Regulas (EEK) Nr.918/83, ar kuru izveido Kopienas sistēmu atbrīvojumu no muitas nodokļiem 112.panta pirmā punkta a) un b) apakšpunkts nosaka, ka no ievedmuitas ir atbrīvojama degviela, ko ieved Kopienas muitas teritorijā, kas atrodas privātu un komerciālu mehānisko transporta līdzekļu un motociklu standarta tvertnēs, un degvielu, kas atrodas pārvietojamās tvertnēs, ko pārvadā ar mehāniskajiem transporta līdzekļiem vai motocikliem, - ne vairāk kā 10 litru vienam transporta līdzeklim.

Pieteicēja norāda, ka visu degvielu viņa ir ievedusi savas automašīnas degvielas tvertnē, kā arī kannā, kas nav lielāka par 10 litriem.

Tiesa šādu pieteicējas paskaidrojumu atzīst par nepamatotu, jo pieteicēja nav iesniegusi tiesai nevienu dokumentu, kas apliecinātu pieteicējai piederošās automašīnas degvielas tvertnes ietilpību.

Savukārt VW Passat degvielas tilpnes tilpums parasti nepārsniedz 70 litrus, ja tā nav īpaši pārveidota. Minēto informāciju ir iespējams iegūt interneta vidē. Līdz ar to tiesa secina, ka pieteicēja, iespējams, ir ievedusi Latvijas teritorijā degvielu, pārkāpjot tiesību normās noteikto

kārtību.

Minētais ir ņemams vērā, nosakot pieteicējai piemērotā soda apmēru.

[13] Pieteicējai ir piemērota soda sankcija Ls 150 apmērā, kas ir noteikta piemērojamās tiesību normas ietvaros.

Nosakot administratīvā soda apmēru, ir jāņem vērā LAPK 32.panta otrajā daļā noteiktais, proti, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Tiesa atzīst par pamatotiem atbildētāja norādītos apsvērumus par pārkāpuma raksturu. Proti, pārkāpumi akcīzes preču aprites jomā nav atzīstami par maznozīmīgiem, jo ir uzskatāmi par nopietnu sabiedrības interešu un valsts budžeta aizskārumu, par ko paredzēta gan administratīvā, gan krimināltbildība. Turklāt, nosakot soda apmēru, atbildētājs pamatoti nav konstatējis atbildību mīkstinošus apstākļus.

Vērtējot pieteicējas personību un vainas pakāpi, tiesa norāda, ka pieteicējai, izdarot administratīvo pārkāpumu, bija jāņem vērā un jāapzinās savas rīcības sekas, taču pieteicēja savu vainu pārkāpuma izdarīšanā neatzīst. Pie tam savos paskaidrojumos pieteicēja norāda, ka dīzeļdegvielu no Krievijas ieved regulāri, vairākas reizes dienā, vienā reizē ievedot aptuveni simts litrus (lietas lapa 32).

Tiesas ieskatā, iepriekš minēto apsvērumu dēļ, pamatoti ir piemērota arī degvielas un kannu konfiskācija. Pie tam no lietas materiāliem nav secināms, ka pieteicējai ir izņemtas arī tukšās kannas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2007.gada 5.oktobra lēmumu Nr.19/35977 un *I.Z.* pieteikumu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2009.gada 2.jūnijā.

Tiesnese /paraksts/ K.Kalvāne-Radziņa

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnese

K.Kalvāne-Radziņa
Rīgā, 2009. gada 2.jūnijā